

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΡΗΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΘΥΡΑΝΟΙΞΙΑ ΤΟΥ Ι.Ν.ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΚΑΪΡΟΥ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΠΙ ΤΗ ΕΚ ΒΑΘΡΩΝ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΣΕΙ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΘΕΟΒΑΔΙΣΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΜΟΝΗΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΝ ΤΩΙ ΠΑΛΑΙΩΙ ΚΑΪΡΩΙ
ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΡΗΝΗΣ
κ.ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΤΗΙ ΕΙΚΟΣΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2015

Εξοχώτατε Κύριε Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας,
Μακαριώτατε Πάπα και Πατριάρχα Αλεξανδρείας,
Μακαριώτατε Αρχιεπίσκοπε Αθηνών και πάσης Ελλάδος,
Πανιερώτατε Εκπρόσωπε του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Νέας Ιουστινιανής και
πάσης Κύπρου,
Τιμιώτατοι Εκπρόσωποι της Κυβερνήσεως της Αιγύπτου,
Εντιμότατοι Εκπρόσωποι της Κυβερνήσεως της Κύπρου,
Εντιμότατοι Άρχοντες,
Σεβαστοί Συνεπίσκοποι,
Σεπτόν Ιερατείον,
Φιλέορτε Ομήγυρι,

Πάντιμον πανήγυριν, καταφάσκουσαν τον ουρανόν της Πανορθοδοξίας, άγει σήμερον το παλαίφατον και περίπυστον Πατριαρχείον Αλεξανδρείας επί τη εκ βάθρων ανακαινίσει της Ιεράς Θεοβαδίστου Πατριαρχικής Μονής του Αγίου Γεωργίου ενταύθα, εν τω Παλαιώ ΚαΪρω, υπό του Μακαριωτάτου Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας Κυρίου Κυρίου Θεοδώρου του Β', επιστεφούση, ως παμφαεί αστέρι, την προ τινος εορτασθείσαν Δεκαετηρίδα της ευσήμου Πατριαρχικής Διακονίας αυτού.

Επί τη λαμπρά πανηγύρει ταύτη ο Μακαριώτατος δεξιούται εν πρώτοις, ως Διάδοχος, τον Ιδρυτήν Άγιον Ένδοξον Απόστολον και Ευαγγελιστήν Μάρκον και σύναμα πάντας τους Αγίους, τους λαμπρύναντας και ωραίσαντας την Εκκλησίαν της Αλεξανδρείας. Εν τη Αγία ταύτη δεξιώσει συμπαρίσταται και άπασα η Αγία Καθολική και Αποστολική Εκκλησία, συναγαλλομένη και ευχομένη, όπως τελεσιουργή ούτος την βασιλείαν του θεού εις έτη υπερμήκιστα, 'ως εν ουρανώ και επί γης'. Έγνωσαν τούτον πάντες ως τύπον Χριστού, πλήρη αγάπης και ζήλου, περιτρέχοντα ακαμάτοις ποσί άπασαν την Αφρικήν, ευαγγελιζόμενον και θεραπεύοντα ψυχάς.

Η τιμή του Αγίου Γεωργίου ήρξατο διαδομένη ανά την οικουμένην αμέσως μετά το μαρτύριον αυτού. Ήδη κατά τον τέταρτον αιώνα υπήρχον ναοί, αφιερωμένοι αυτώ, εν Συρία. Εν Αιγύπτω ιδρύθησαν προς τιμήν αυτού τεσσαράκοντα ναοί και τρεις μοναί. Εν Κωνσταντινουπόλει μνημονεύεται η ύπαρξις ναού αυτού ήδη επί Μεγάλου Κωνσταντίνου. Κατά τον πέμπτον αιώνα η τιμή αυτού διά της Κωνσταντινουπόλεως διεδόθη και εις την Δύσιν. Αληθώς η φήμη του τιμωμένου σήμερον Αγίου Γεωργίου επλήρωσεν άπασαν την γην. Ανηγορεύθη προστάτης πλείστων κρατών και βασιλείων και πολιούχος πλείστων έτι πόλεων. Επ' ονόματι αυτού ιδρύθησαν εκκλησιαστικά και ιπποτικά τάγματα. Σκέπει στρατεύματα υπό την σημαίαν αυτού. Επίσης ανηγορεύθη προστάτης πολλών επαγγελμάτων, νοσηλευτικών ιδρυμάτων και οργανισμών, και αυτού έτι του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, ου εν τω προαυλίω εστήθη υπερμέγεθες χαλκούν άγαλμα αυτού, καταβάλλοντος τον δράκοντα.

Ουδείς των Αγίων εκλείσθη τοσούτον και ουδείς εγένετο τοσούτον προσφιλής εν άπαντι τω χριστιανικώ κόσμω, όσον ο εξαιρέτως τιμώμενος και νυν εν τη πανηγύρει ταύτη

όντως πανεύφημος Άγιος Μεγαλομάρτυς Γεώργιος ο Τροπαιοφόρος. Εξυμνείται ως 'πρωταθλητάρχης και πρωτοστράτηγος και μέγας ταξιάρχης των αθλητών', ως 'ακαταγώνιστος της πίστεως υπέρμαχος και μάρτυς αήττητος και νικητής θεόστεπτος', ως 'έαρ νοητόν' και 'έαρ της χάριτος'. Περιφρουρεί 'τον εν θαλάσση πλέοντα, τον εν οδώ βαδίζοντα και εν νυκτί κοιμώμενον'. 'Ουκ έστιν ουδέ γη, ουδέ θάλασσα, ου πόλις, ουκ έρημος, ένθα αληθώς των αυτού οι κρουνοί ουχ υπερβλύζουσι· το γαρ όνομα αυτού θαυμαστόν εν πάση τη γη αδεταί'. Εν τω απολυτικίω αυτού υμνείται 'ως των αιχμαλώτων ελευθερωτής και των πτωχών υπερασπιστής, ασθενούντων ιατρός, βασιλέων υπέρμαχος'. Είναι το γεώργιον του Χριστού, καθά λέγει ο Απόστολος Παύλος: 'Θεού εσμεν συνεργοί· Θεού γεώργιον, Θεού οικοδομή εστε' (1Κορ γ' 9).

Μυστικήν θεοσημίαν αποτελεί η κατ' εξοχήν τιμή του Αγίου Γεωργίου και υπό των τεσσάρων πρεσβυγενών Πατριαρχείων της Ανατολής. Ο πατριαρχικός ναός του σεπτού Οικουμενικού Πατριαρχείου είναι αφιερωμένος εις τον Άγιον Γεώργιον. Το Πατριαρχείον Αλεξανδρείας πλουτεί την Πατριαρχικήν παλαίφατον Ιεράν Μονήν του Αγίου Γεωργίου εν τω Παλαιώ Καίρω ενταύθα. Το Πατριαρχείον Αντιοχείας πλουτεί ομοίως την Πατριαρχικήν Ιεράν Μονήν του Αγίου Γεωργίου, την εν Χειμάρρω. Το Πατριαρχείον Ιεροσολύμων πλουτεί την γενέθλιον πόλιν του Αγίου Γεωργίου Διόσπολιν, την νυν Λύδδαν.

Η Ιερά Θεοβάδιστος Μονή αύτη του Αγίου Γεωργίου εν Παλαιώ Καίρω, το ιερόν τούτο καταφύγιον της Αγίας Οικογενείας, αποτελεί το διαχρονικόν σύμβολον του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας. Ιδρύθη, ως κυκλοτερής ναός, επί πύργου ρωμαϊκού στρατοπέδου, έδρας μιάς των τριών ρωμαϊκών λεγεώνων της Αιγύπτου, μεθ' ων και η Μαρμαρική η Κυρηναϊκή. Η τιμή του Αγίου Γεωργίου, ως στρατιώτου, διεδίδετο εν άπαντι τω ελληνορωμαϊκώ κόσμω διά των ρωμαϊκών στρατευμάτων. Ο Άγιος Γεώργιος εν τω ρωμαϊκώ στρατώ έλαβε το αξίωμα του χιλιάρχου, διοικητού λεγεώνος, και του κόμητος, συνοδού επισήμων προσώπων και αυτού τούτου του αυτοκράτορος. Ο κυκλοτερής ναός αυτού και συναξιακαί περί αυτού πηγαί εκφαίνουσιν ότι ούτος, υπηρετήσας εν τω αυτόθι ρωμαϊκώ στρατοπέδω, μετέβη είτα εις Κυρήνην επί αποστολή, ένθα ετέλεσε τον άθλον αυτού κατά του βυθίου δράκοντος. Ούτω συνεδέθη αρρήκτως ο Άγιος Γεώργιος προς την Αίγυπτον και την Κυρήνην, αρχαιοτάτην Αποστολικήν επαρχίαν της Εκκλησίας της Αλεξανδρείας. Η Μονή του Αγίου Γεωργίου αύτη ελειτούργησε και ως νοσοκομείον, πτωχοκομείον και γηροκομείον. Διά τας εν αυτώ μοναστρίας, συντηρούσας ανημμένας τας λαμπάδας αυτών, ως φρόνιμοι νύμφαι Χριστού, εκλήθη και Μονή της Λαμπάδος. Από του δεκάτου εβδόμου μέχρι του δεκάτου ενάτου αιώνος οι Πατριάρχαι Αλεξανδρείας διέμενον εν τη Μονή ταύτη.

Φθειρομένην υπό του χρόνου, ανεκαίνιζον ταύτην οι κατά καιρούς αοίδιμοι Πατριάρχαι Αλεξανδρείας. Αποτεφρωθείσαν τω 1904 αποκατέστησεν εις την νυν μορφήν ο μακαρία τη λήξει γενόμενος Πατριάρχης Φώτιος, εγκαινιάσας αυτήν τη πρώτη Νοεμβρίου 1909. Εν τη άνω χορεία των ανακαινιστών της Ιεράς Μονής του Αγίου Γεωργίου συγκαταριθμείται νυν και ο Μακαριώτατος Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας Κύριος Κύριος Θεόδωρος ο Β', ανακαινίσας αυτήν ολοτελώς, εκ βάθρων και γενόμενος διά ταύτα πρωτοπύματος ανακαινιστής και νέος συγκτήτωρ αυτής. Η γενομένη υπό τούτου ολοτελής εκ βάθρων ανακαινίσις αυτής συμπεριλαμβάνει εκ πολλών πολυζήλων και πολυμόχθων έργων, αναγραφέντων εν αιωνίοις διπτύχοις, και τάδε επιλογάδην:

Στερέωσιν του λιθίνου κυκλοτερούς αρχαίου πύργου, εφ' ου εδράζονται τα θεμέλια της Ιεράς Μονής, έργον δυσχερέστατον,

Κατασκευήν υδραυλικών έργων, αποτρεπόντων τας πλημμύρας του ύδατος εν τοις υπογείοις χώροις του αρχαίου πύργου,

Απόδοσιν δι' αμμοβολής εν τη πρώτη λαμπρότητι απασών των εξωτερικών και εσωτερικών λιθοδομών της Ιεράς Μονής,

Συντήρησιν των τοιχογραφιών του περιφήμου ζωγράφου Κωνσταντίνου Παρθένη και των φορητών εικόνων του εικονοστασίου,

Επικάλυψιν διά φύλλων χρυσού του κουβουκλίου της εικόνας του πολιούχου Αγίου

Γεωργίου και του εικονοστασίου,

Λάξευσιν ένδεκα λιθίνων λαρνάκων προς εναπόθεσιν των σορών των αιιδίμων Παπών και Πατριαρχών Αλεξανδρείας,

Συντήρησιν παλαιών μαρμαρίνων γλυπτών και τοποθέτησιν αυτών εν τω Κοιμητηρίω των Παπών και Πατριαρχών Αλεξανδρείας.

Επέλειπεν αν με άπας ο χρόνος της ομιλίας, ει κατέλεγον άπαντα τα έργα αυτού περί την ολοτελή εκ βάθρων ανακαίνισιν της Ιεράς Μονής ταύτης. Καί πως εκφρασθήσονται διά λόγου η τε επιμέλεια και η εποπτεία απάντων των έργων, από τε των μεγάλων και των μικρών, καταβαλλόμεναι υπ' αυτού καθ' ημέραν εκ ψυχής ζεούσης περί αυτά; Πάντα ταύτα μόνος ο θεός οίδεν, ο ανταποδιδούς εκάστω κατά την καρδίαν και τα έργα αυτού. Η μοναδικού κάλλους ροτόντα της Ανατολής εστερεώθη και εκ βάθρων ανεστηλώθη επισταμένη και ακαταβλήτω φροντίδι πλήθους αρχαιολόγων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων και συντηρητών.

Άπαντα τα θεάρεστα έργα της ολοτελούς εκ βάθρων ανακαινίσεως ήχθησαν εις πέρας, καρποφορούσης της ευγενούς και θεοφιλούς οικογενείας Αθανασίου και Μαρίνης Μαρτίνου, ης το όνομα αναέγραπται εν πλαξίν αφθάρτοις.

Η μεγαλοπρεπής Ρωμαική αυτοκρατορία της Κωνσταντινουπόλεως πλουτεί ειδικήν τάξιν στρατιωτικών Αγίων Μαρτύρων. Ο Άγιος Γεώργιος είναι ο αρχηγέτης των Αγίων τούτων. Το μαρτύριον είναι η πνευματική διάστασις της ζωής του Μάρτυρος, μιμουμένης την ζωήν και το Πάθος του Χριστού. Παρά την βίαν και την δύναμιν των πολεμίων, κατά την πάλην νικητής είναι ο Μάρτυς, του οποίου η ασθένεια τελειούται εν τη δυνάμει του Χριστού.

Τα μαρτύρια των στρατιωτικών Αγίων αποτελούσιν εγκώμια αυτών. Ως τοιαύτα, έχουσι το χαρακτηριστικόν της μεγαληγορίας κατά το πρότυπον των αρχαίων εγκωμιαστικών λόγων. Οι συγγραφείς αυτών χρησιμοποιούσι τους πρωταγωνιστάς ως θεατρικούς ήρωας, ίνα εκφράσωσι την αλήθειαν και την ακατάβλητον δύναμιν της πίστεως των Αγίων και την πλάνην και την απεριόριστον σκαιότητα των αντιπάλων.

Άπαντα τα μαρτύρια των στρατιωτικών Αγίων ακολουθούσι τη αυτή στερεοτύπω θεματολογία. Τοιαύτα είναι τα μαρτύρια των Αγίων Μεγαλομαρτύρων Θεοδώρου του Τήρωνος, Θεοδώρου του Στρατηλάτου, Προκοπίου, Παντελεήμονος του Ιαματικού, Δημητρίου του Μυροβλύτου, Μηνά και Μερκουρίου. Κατά την θεματολογίαν ταύτην:

Ο Άγιος επιθυμεί το μαρτύριον προς απόδειξιν της αγάπης αυτού προς τον Χριστόν.

Καταβάλλει αισθητόν δράκοντα, ως προετοιμασίαν καταβολής και του νοητού δράκοντος διά του μαρτυρίου αυτού.

Ομολογεί ενώπιον των αντιπάλων την πίστιν αυτού προς τον Χριστόν.

Δέχεται τον υπέρ Χριστού θάνατον.

Ηττάται τω σώματι, αλλά θριαμβεύει τω πνεύματι.

Οι πιστοί τιμώσι την μνήμην αυτού.

Ο Άγιος ανταμείβει αυτούς, έχων παρρησίαν παρά τω Χριστώ.

Μαρτύρια περί του Αγίου Γεωργίου φέρονται πλείστα, συγγραφέντα η συμπιληθέντα υπό επωνύμων και ανωνύμων. Μαρτύριον του Αγίου Ενδόξου Μεγαλομάρτυρος και Τροπαιοφόρου Γεωργίου συμπεριλαμβάνεται και εν τω έργω Συμεών Λογοθέτου του Μεταφράστου του δεκάτου αιώνος.

Ο συγγραφεύς του αρχαιοτέρου Μαρτυρίου του Αγίου Γεωργίου, ο δήθεν αυτόπτης υπηρέτης αυτού Πασικράτης, εισίασε το θέμα αυτού εν τη πάλη του χριστιανισμού προς την ειδωλολατρίαν, ην διά τον επικρατούντα εν τω κόσμω ελληνικόν πολιτισμόν αποδίδει τοις Έλλησι, και εν τη τελική νίκη του χριστιανισμού. Ίνα φέρη αντιμέτωπον

τον Άγιον Γεώργιον, αντιπρόσωπον του χριστιανισμού, προς τον αυτοκράτορα Διοκλητιανόν, αντιπρόσωπον της ειδωλολατρίας, εδρεύοντα εν Μικρά Ασία, παραλείπει την αλλαχού δράσιν αυτού. Ούτω παραλείπει την προετοιμασίαν αυτού, την καταβολήν του αισθητού δράκοντος, την πασίγνωστον δρακοντοκτονίαν αυτού. Διά την παράλειψιν ταύτην αὕτη παραλείπεται και εν τοις επαναλαμβανομένοις μαρτυρίοις του Αγίου Γεωργίου εν τη Ανατολή μέχρι του δωδεκάτου αιώνας. Επίσης κατά την καθιερωθείσαν παράστασιν των στρατιωτικῶν Αγίων παρίσταται και ο Άγιος Γεώργιος ὄρθιος κατ' ἐνώπιον, ενδεδυμένος την λαμπράν στρατιωτικὴν στολήν της αριστοκρατίας της Κωνσταντινουπόλεως. Η παράστασις αυτού εφίππου, καταβάλλοντος τον βύθιον δράκοντα, εμφανίζεται από του δωδεκάτου αιώνας. Ούτως ενομήσθη ότι η δρακοντοκτονία ελάνθανεν ὄλως μέχρι του αιώνας τούτου. Αλλ' αὕτη, γενομένη εν Κυρήνη, ην πάντοτε ζώσα. Τούτο μαρτυρεῖται εκ πλείστων: Ρωμαϊκά στρατεύματα, τιμώντα τον στρατιώτην Άγιον Γεώργιον, ως προστάτην αυτών, μετήνεγκον αυτήν εκ Κυρήνης εις την Ανατολήν, τόπον της γεννήσεως και του μαρτυρίου αυτού.

Εκ Κυρήνης διεδόθη η δρακοντοκτονία και εν Σικελία, Απουλία και Καλαυρία, ὅθεν, ζώσαν, παρέλαβε παρά των αὐτόθι Ελλήνων ο Αρχιεπίσκοπος Γενούης Ιάκωβος ντε Βοράγγινε εν τῷ ἔργῳ αυτού Ιστορία των Αγίων περί το 1260.

Αὕτη εμφανίζεται ζώσα και εν τη ανατροφοδοτουμένη βυζαντινὴ και μεταβυζαντινὴ θύραθεν εκκλησιαστικὴ ποιήσει.

Καί το Μαρτύριον του Αγίου Γεωργίου απαιτεῖ αναίρεσιν αισθητοῦ δράκοντος προ της αναιρέσεως του νοητοῦ, ην περιλαμβάνουσι τα Μαρτύρια πάντων των στρατιωτικῶν Αγίων, αλλ' ἀπουσιάζει εκ τούτου.

Η παράστασις θριαμβευόντων εφίππων μετά του ηττηθέντος αντιπάλου υπό τους πόδας του ἵππου αυτών εγεννήθη εν τη Ανατολή, διαδοθεῖσα και εν Ελλάδι εν επιτυμβίοις στήλαις. Κατά την Αλεξανδρινὴν εποχὴν ἐφέροντο φυλακτήρια, εικονίζοντα ἔφιππον, καταβάλλοντα αντίπαλον.

Η παράστασις του Αγίου Γεωργίου, ως δρακοντοκτόνου αποτελεί ἐξέλιξιν της παραστάσεως αυτού, ως Διασορίτου, διερχομένου εφίππου Ερυθράν θάλασσαν η Ιορδάνην ποταμόν προς δήλωσιν της διὰ του μαρτυρίου θεώσεως αυτού.

Η δρακοντοκτονία του Αγίου Γεωργίου συνδέεται προς το ζώηρον πηγαῖον ὕδωρ. Το ὕδωρ ἔχει τριττὴν δύναμιν, ζωτικὴν προς διατήρησιν της ζωῆς, καθαρτικὴν προς κάθαρσιν σώματος και ψυχῆς και σωτήριον προς ἐπίτευξιν αιωνίου ζωῆς. Η Εκκλησία της Αλεξανδρείας, ἐκφράζουσα πρώτη την θεολογίαν του ὕδατος, καθιέρωσε τον αγιασμόν των υδάτων κατά την εορτὴν της Βαπτίσεως του Χριστοῦ και ἐξ αὐτῆς αὕτη διεδόθη και εν ταῖς ἄλλαις Εκκλησίαις. Οι ειδωλολάτραι συνήρχοντο εν τῷ Καισαρείῳ, παρά τον κύριον λιμένα της Αλεξανδρείας, κατά την δωδεκάτην του μηνός Αθύρ, ἥτις ἀντιστοιχεῖ προς την εβδόμην Νοεμβρίου, τελούντες την εορτὴν του Οσίριδος. Ο Οσίρις κατά τας δοξασίας αυτών ανεβίβαζε κατ' ἔτος τα ὕδατα του Νείλου. Ο Μέγας Κωνσταντῖνος μετέτρεψε το Καισάρειον εις χριστιανικόν ναόν, αφιερώσας αὐτόν τῷ Αρχαγγέλῳ Μιχαήλ. Ὡς ἡμέρα εορτῆς του Αρχαγγέλου Μιχαήλ προς ἀντικατάστασιν της ειδωλολατρικῆς εορτῆς, ὠρίσθη ενταῦθα η εβδόμη Νοεμβρίου. Η Εκκλησία Αλεξανδρείας κατά παλαιάν Ακολουθίαν ἐώρταζε την ευεργετικὴν ὕψωσιν των υδάτων του ποταμοῦ Νείλου εν τῷ Μέμφιδι. Προς τούτο μετέβαινεν ἐκεῖ ο Αρχιεπίσκοπος Αλεξανδρείας κατά την Κυριακὴν των Αγίων Πατέρων προ της Πεντηκοστής και εν υστέροις κατά την Κυριακὴν των Αγίων Πάντων. Ανεπέμποντο δεήσεις και ο λαός ἐπεφώνει: 'Ἄνω τῇ προνοίᾳ και τῇ προστάξει του Θεοῦ, Νεῖλε' και 'Ἄνω, Νεῖλε'. Μετά το πέρας της Ακολουθίας ο Αρχιεπίσκοπος Αλεξανδρείας ἔρριπτε τον Σταυρόν εις τα ὕδατα και ἐρράντιζε τον λαόν διὰ των αγιασθέντων υδάτων. Ο Αρχάγγελος Μιχαήλ κατέβαλε τον στασιάσαντα Εωσφόρον και ἐτάραττε το ὕδωρ της κολυμβήθρας του Σιλῳάμ, καθιστών τούτο ἱαματικόν. Το ἔργον

τούτου αναλαμβάνει ο Άγιος Γεώργιος. Ο ουράνιος Αρχιστράτηγος Μιχαήλ και ο επίγειος Στρατηλάτης Γεώργιος κατέβαλλον τον βύθιον δράκοντα εν τοις ύδασι του Νείλου και καθίστων τὰτα ζώηρρυτα. Ως Διασορίτης, ο Άγιος Γεώργιος διέρχεται έφιππος ύδατα Ερυθράς θαλάσσης και Ιορδάνου ποταμού και, ως δρακοντοκτόνος, καταβάλλει τον λυμαινόμενον την ζωήν δράκοντα των υδάτων.

Η επωνυμία του Αγίου Γεωργίου Διασορίτης εν παραστάσει αυτού εφίππου, διερχομένου ύδατα, εν οίς ιχθύες, προέρχεται εκ της Αγίας Σορού. Έστι δε Αγία Σορός κατά πρώτον η Εσθής της θεοτόκου, καταλειφθείσα εν τη γη, ως σύμβολον της εν ουρανοίς Μεταστάσεως αυτής. Σορός εκ δευτέρου είναι το ύδωρ της διαβάσεως εκ του χού εις το πνεύμα, εκ του θανάτου εις την ζωήν, το ύδωρ της Ερυθράς θαλάσσης, του Ιορδάνου ποταμού, της βαπτίσεως και το αίμα του μαρτυρίου. Διασορίτης είναι ο διερχόμενος διά της σορού, του ύδατος και του αίματος, ο αναγεννώμενος και θεούμενος. Η έφιππος παράστασις, προερχομένη εκ των αρχαίων στηλών και των φυλακτηρίων, την θέωσιν σημαίνει. Κάτωθεν του ίππου παρίσταται καταβαλλόμενος αντίπαλος η σύμβολον θεώσεως. Ο ιχθύς ανέκαθεν ην σύμβολον αναγεννήσεως και αιωνίου ζωής. Προς το επίθετον Διασορίτης συνεξέδραμε και το όνομα της κώμης της Λυδίας Διός Ιερών, τραπέν εις Διάσορον.

Οι ενδιατρίψαντες περί τον βίον του Αγίου Γεωργίου λόγιοι, εντρυφώντες εκ παραλλήλου και εν τη αρχαία ελληνική μυθολογία, ετοποθέτησαν την δρακοντοκτονίαν εν Ιόππη, ένθα εφέρετο ο Περσεύς ελευθερώσας την Ανδρομέδαν εκ του θαλασσίου κήτους, η εν Λυκία, ένθα εφέρετο ο Βελλεροφόντης ανελών την Χίμαιραν, η όπου αλλού. Η Λύδδα είλκυσε το θαύμα, ως γενέτειρα του Αγίου Γεωργίου, έχουσα παλαιότατον ναόν αυτού, και η Βηρυτός, ως λιμήν προσεγγίσεως των προσκυνητών καθ' οδόν προς τους Αγίους Τόπους. Αλλ' η δρακοντοκτονία εγένετο εν Κυρήνη, ως διέσωσε την αρχαίαν μαρτυρίαν των Ελλήνων της Ιταλίας ο Αρχιεπίσκοπος Γενούης Ιάκωβος ντε Βοράγγινε.

Η Κυρήνη όντως ην ο ιδιάζων χώρος προς τέλεισιν της δρακοντοκτονίας. Η ίδρυσις αυτής εις την θέσιν ταύτην οφείλεται εις θαυμασίαν πηγήν, την Κύρην, αφιερωθείσαν τω Απόλλωνι. Κάτωθεν της πηγής ιδρύθη ναός του Απόλλωνος. Φάραγγες περικυκλούσι την θέσιν κατά τας τρεις πλευράς. Η πηγή ρέει καθ' όλον το έτος διά τεχνητώς διηυρυμένης σήραγγος, κοσμηθείσης διά προστώου. Η αύλαξ αυτής είναι λίαν ελικοειδής, έχουσα μήκος τριακοσίων μέτρων. Το ύδωρ αυτής, κρυπτόμενον και αναφαινόμενον, ρέει άχρι του νυν εις την θάλασσαν. Εν τω περιβόλω του ναού του Απόλλωνος ο αυτοκράτωρ Τραιανός εδείματο μεγάλας θερμας, εν αίς ανευρέθησαν πλείστα αγάλματα. Η δρακοντοκτονία την κατανίκησιν της ειδωλολατρίας σημαίνει. Εξεφράζετο η ειδωλολατρία εν Κυρήνη διά της υλιστικής επικουρείου φιλοσοφίας της Κυρηναϊκής Σχολής και διά του Απόλλωνος. Ο Άγιος Απόστολος Μάρκος εθεμελίωσεν εν Κυρήνη την πρώτην κοιτίδα του χριστιανισμού εν τη Αφρικανική ηπειρώ. Ο Άγιος Γεώργιος διά της δρακοντοκτονίας εν αυτή επάταξε την υψώσασαν κεφαλήν ειδωλολατρίαν, ηγίασε την πηγήν εις ύδατα ζώντα Χριστού, ενέταξε άπασαν την χώραν εν τη ποιίμνη του Χριστού.

Αδελφοί μου,

Εν τη κλήσει της Αυτού θειοτάτης Μακαριότητος του Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας συνυφαίνονται μυστικάί θεοσημιαί. Εκ Κυρήνης ωρμήθη ο Άγιος Απόστολος και Ευαγγελιστής Μάρκος, ίνα ιδρύση την Εκκλησίαν Αλεξανδρείας. Επιλαβόμενος Αρχιερατικής Διακονίας το πρώτον, ως Επίσκοπος Κυρήνης, εκλήθη είτα και ο τανύν Μακαριώτατος Πάπας και Πατριάρχης, όπως προστή του θρόνου του Αποστόλου Μάρκου, ως διάδοχος αυτού. Ο Άγιος Μεγαλομάρτυς Γεώργιος ωρμήθη εξ Αλεξανδρείας, ίνα τελέση την αναίρεσιν του βυθίου δράκοντος εν τη διαβοήτω πηγή του Απόλλωνος εν Κυρήνη και ελευθερώση το ζώηρρυτον ύδωρ αυτής. Ο από Κυρήνης Πάπας και Πατριάρχης ανεκαίνισεν εκ βάθρων την ενταύθα παλαιόφατον Ιεράν Μονήν του Αγίου Γεωργίου, ήτις αποτελεί τον ομφαλόν των ορίων της Αγιωτάτης Εκκλησίας της Αλεξανδρείας εν άπάση τη Αφρική,

ακένωτον πηγήν ακραιφνούς πίστεως.

Περί την Ιεράν Μονήν ταύτην, ως κέντρον ζωής, κινείται άπαν το ορθόδοξον ποιόνιον της Αγίας Αφρικανικής ηπείρου, ην ηγίασε πρώτος ο αράμενος τον Σταυρόν του Κυρίου Σίμων ο Κυρηναίος. Ενταύθα ίδρυται το μουσείον της Ιεράς Μονής, ιερόν θησαυροφυλάκιον. Ενταύθα ευρίσκειται το ελληνικόν κοιμητήριον. Ενταύθα αναπαύονται οι αοίδιμοι Πατριάρχαι Αλεξανδρείας. Ενταύθα καθιέρωται ο Ιερός Ναός της Φυγής εις Αίγυπτον, ότε η Παναγία μετά του Θείου Βρέφους εφιλοξενήθη εν τω χώρω της Μέμφιδος και της Ηλιουπόλεως. Ο Ιερός Ναός της Παναγίας εν τω κοιμητηρίω την ανάστασιν των κεκοιμημένων κατά την Ανάστασιν και την Μετάστασιν αυτής σημαίνει.

Οι Άγιοι, εν τη κοιμήσει αυτών γεύονται υπεραιωνίου όντως Χριστοζωής αναστάσεως κατά χάριν Θεού. Ει ουκ ήσαν νυν ζώντες, ουκ αν επεκαλούμεθα την βοήθειαν και την μεσιτείαν αυτών προς τον Θεόν. Ουκ αν είχομεν την μετά παρρησίας άνασον δέησιν εν τη Εκκλησία της Παρθένου Υπεραγίας Θεοτόκου και πάντων των Αγίων προς τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν υπέρ της σωτηρίας ημών και του κόσμου παντός. Όθεν τιμώντες τα άγια λείψανα, ως Θεοφόρα, Χριστοφόρα και Πνευματοφόρα, διά την περιχυθείσαν επί τους Αγίους χάριν, οίτινές εισι νυν αληθώς ζώντες.

Ζώντες όντως οι Άγιοι της ενδόξου και Αποστολικής Αγιωτάτης Εκκλησίας της Αλεξανδρείας, παρευρίσκονται κατά την εόρτιον ταύτην πανήγυριν του σεπτού Προκαθημένου αυτής. Δορυφορούσιν οι πολιούχοι Άγιοι αυτής, ο Ιδρυτής Άγιος Ένδοξος Απόστολος και Ευαγγελιστής Μάρκος, η πάνσοφος Αγία Αικατερίνη, ο Μεγαλομάρτυς Άγιος Μηνάς, ο Τροπαιοφόρος Μεγαλομάρτυς Άγιος Γεώργιος, οι Μεγάλοι Άγιοι Αθανάσιος και Κύριλλος, ο Άγιος Ιωάννης ο Ελεήμων, αι μυριάδες των Οσίων Αναχωρητών και Μοναχών των Ερήμων, της Θηβαΐδος, της Νιτρίας και της Μαρμαρικής, ο Όσιος Παύλος ο Θηβαίος, ο ιδρυτής του Αναχωρητισμού Όσιος Αντώνιος ο Μέγας, ο μαθητής αυτού Όσιος Παχώμιος, ο πανεύφημος Όσιος Βάρβαρος ο Πενταπολίτης, ο καλούμενος και Μυροβλύτης, ο εκ Μαρμαρικής Μεγαλομάρτυς Άγιος Χριστοφόρος ο Κυνοπρόσωπος και άπαν το νέφος των λοιπών Αγίων, Μαρτύρων και Οσίων Πατέρων ημών, γνωστών και αγνώστων, ων τα ονόματα γεγραμμένα εισίν εν τω βιβλίω της ζωής. Ο αμείπτωρ Θεός ηυλόγησε τον Μακαριώτατον, όπως εν τη εορτή αυτού πανδοκέυση Αγίους ζώντας.

Τιμώντες επί τη εορτή αυτού, ο Άγιος Μεγαλομάρτυς Γεώργιος αντιτιμά τον τιμώντα Μακαριώτατον Πάπαν και Πατριάρχη, αναφωνούντα αυτώ: 'Παμμέγιστε Γεώργιε, τον δρόμον τετελεκώς, την πίστιν τετηρηκώς, αριστεύς όντως γενναίος αναφανείς λαμπρότερόν τε κατά της πλάνης η κατά των πολεμίων αναστήσας το τρόπαιον, τον στέφανον είληφας, ου φθαρτόν τινα και παρά δεξιάς φθαρτής προτεινόμενον, αλλ' άφθαρτον εξ αφθάρτου, ης ου στεφανούσης μόνον, αλλά και συμμαχούσης επειράθη το πρότερον και των αγώνων των εν τη Κυρήνη τη κλεινή κατά του δεινού βυθίου δράκοντος συνεφαπτομένης σοι. Πρέσβευε ούν τω στεφανώσαντί σε Θεώ, όπως ειρηνεύση τον σύμπαντα κόσμον, εν ημέραις χαλεπαίς όντι, και σώση τούτον. Τού γαρ αγωνοθέτου και στεφανοθέτου Ιησού Χριστού, του Μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών, έστι πάσα η δύναμις και η δόξα και η τιμή και η προσκύνησις συν τω ανάρχω Πατρί και τω Παναγίω και αγαθώ και ζωοπιώ Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.